

وزیر جهاد کشاورزی:

تغییری جدی در عبور از شیوه‌های سنتی آبیاری رخ نداده است

۳۰۰ هزار هکتار اراضی کشاورزی، صرفا برای ۳۵۰ هزار هکتار، ۱۷۵ همت بودجه نیاز است که تاکنون تنها هفت همت تخصیص یافته است؛ فاصله بسیار زیادی بین نیاز و منابع وجود دارد.

وی اظهار کرد: «اگر آب برای زندگی، محیط زیست و امنیت غذایی کشور اهمیت دارد، باید سرمایه‌گذاری جدی در مصرف بهینه آب در همه بخش‌ها، به‌ویژه کشاورزی انجام شود».

وی با بیان اینکه هم‌اکنون تحقیقات روی گیاهان کم‌آبر و مقاوم به خشکسالی در جریان است، افزود: «اما در نهایت باید آب بدون هدررفت و با بهره‌وری بالا به پای گیاه برسد که این نیز به منابع نیاز دارد».

وزیر جهاد کشاورزی همچنین در بخشی از سخنانش به اصلاح الگوی کشت و تاثیر آن بر کاهش تولید برنج اشاره و بیان کرد: «بخشی از کاهش تولید برنج مربوط به اصلاح امار و اطلاعات است که دولت در آغاز کار خود قول داده آن را اصلاح کند. این دولت تلاش کرده آمار کشاورزی را دقیق‌تر کند. در نهایت، حدود ۳۰۰ هزار تن کاهش واقعی تولید برنج داریم که ناشی از رعایت الگوی کشت و محدودیت منابع آبی است».

وی ادامه داد: «در حدود ۱۶ استان که برنج کشت می‌شود، به جز سه استان پرباب، به سایر استان‌ها توصیه شده که با رعایت الگوی کشت، سطح زیر کشت برنج را کاهش دهند».

وزیر جهاد کشاورزی در توضیح وضعیت برنج در بازار داخلی نیز گفت: «برنج وارداتی با قیمت‌های مصوب ترجیحی در سراسر کشور در فروشگاه‌های زنجیره‌ای و تعاونی‌ها عرضه می‌شود که قیمت‌ها بین ۵۶ هزار تا ۷۰ هزار تومان متغیر است. اما کاهش تولید برنج داخلی به دلایل مختلف، موجب افزایش قیمت برخی اقلام شده است».

وی بیان کرد: «برخی اقلام برنج ایرانی قیمت غیرمتعارف داشتند که با ورود محصول جدید بازار در حال تعدیل است و پیش‌بینی می‌کنیم این روند کاهش قیمت ادامه داشته باشد. امسال همچنین شرکت‌های دولتی در خرید و تنظیم بازار حضور دارند تا فرایندهای قبلی که منجر به سوءاستفاده شده بود، اصلاح شود و انحصار شکسته شود».

نوری به اهمیت رعایت الگوی کشت اشاره کرد و گفت: «حدود ۷۰ درصد زراعت کشور بر اساس الگوی کشت انجام می‌شود، اما معضلات جدیدی مانند کاهش منابع آب در برخی مناطق مثل خوزستان، فارس و اصفهان باعث شده که اصلاح الگو ضروری باشد. رعایت الگوی کشت یکی از وظایف قانونی ماست که در حال حاضر به‌صورت استانی، شهرستانی و حتی روستایی با دقت بیش‌تری انجام می‌شود».

مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق جنوب کرمان:

ممنوعیت کامل فعالیت مزارع استخراج رمزارز در تابستان

دانست و خاطرنشان کرد: این تخلفات می‌تواند منجر به حبس، جریمه‌های سنگین و توقیف اموال شود.

وی در پایان با اشاره به نقش مردم در کشف این فعالیت‌ها افزود: سامانه دریافت گزارش‌های مردمی همچنان فعال است و شهروندان می‌توانند گزارش‌های خود را از طریق پیامک به شماره ۳۰۰۵۱۲۱ ارسال کنند و به ازای کشف هر دستگاه ماینر، از یک میلیون تا سقف ۲۰۰ میلیون تومان پاداش دریافت نمایند.

وزیر جهاد کشاورزی با اشاره به نقش کلیدی بهره‌وری در عبور از چالش‌های منابع آبی گفت: «کنون از هر مترمکعب آب، حدود ۱.۳ تا ۱.۴ کیلوگرم محصول کشاورزی تولید می‌کنیم. این عدد با اصلاح روش‌ها و افزایش بهره‌وری می‌تواند به ۱.۸ تا ۲ کیلوگرم افزایش یابد، مشابه آنچه کشورهای پیشرفته انجام داده‌اند». گل‌امرضا نوری قزلبچه با اشاره به تکرار حرف و نبود عمل در زمینه صرفه‌جویی آب اظهار کرد: «سال‌هاست که درباره لزوم عبور از شیوه‌های سنتی مثل آبیاری غرقابی صحبت می‌شود، اما تغییری جدی در این زمینه اتفاق نیفتاده است. در حالی که اصلاح نژاد، به‌نژادی و نوآوری در کشاورزی، مسیرهای اثبات‌شده‌ای هستند که می‌توانند با مصرف کمتر آب، محصول بیش‌تری تولید کنند».

وی ادامه داد: «ما در وزارت جهاد کشاورزی این واقعیت را می‌پذیریم که بخش کشاورزی مصرف‌کننده اصلی آب در کشور است، اما این موضوع تنها مختص ایران نیست. در اکثر کشورهای جهان، عمده منابع آب در خدمت کشاورزی هستند. بنابراین، راه‌حل نه در سرزنش این واقعیت، بلکه در افزایش بهره‌وری و مدیریت علمی منابع است».

به گزارش صداوسیما، وی در ادامه این سخنانش در تلویزیون بیان کرد: «امسال شرایط منابع آبی کشور بسیار سخت و خاص است. ما به تمامی ادارات استانی خود تاکید کرده‌ایم که حتما با وزارت نیرو برای تامین آب شرب همکاری کامل داشته باشند. امروز صرفه‌جویی در مصرف آب، به‌ویژه در بخش شرب، نه‌تنها یک ضرورت، بلکه یک مسئولیت ملی است».

نوری با تاکید بر اهمیت سرمایه‌گذاری در بهینه‌سازی مصرف آب گفت: «با وجود انجام کارهای تحقیقاتی و ابداع سیستم‌های هوشمند در مهندسی کشاورزی، تحقق اهداف برنامه هفتم نیازمند تامین منابع مالی کافی است».

وی توضیح داد: «برای اجرای سیستم‌های نوین آبیاری در حدود دومیلیون و

مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق جنوب استان کرمان با اشاره به افزایش بار مصرف برق در ماه‌های گرم سال، از ممنوعیت کامل فعالیت مزارع استخراج رمزارز در تابستان خبر داد و تاکید کرد: هیچ مزرعه‌ای، حتی دارای مجوز، در فصل تابستان حق فعالیت ندارد؛ چه با برق، چه با سوخت گاز یا گازوئیل.

به گزارش دل عالم به نقل از روابط عمومی شرکت توزیع نیروی برق جنوب استان کرمان، مهندس صدیقی با اشاره به محدودیت منابع انرژی در این فصل، اظهار داشت: تمام انرژی کشور باید صرف مصارف ضروری مردم شود و هرگونه استفاده از آن برای استخراج رمزارز، تخلف محسوب می‌شود. مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق جنوب کرمان همچنین به مالکانی که املاک خود را در اختیار این فعالیت‌ها قرار می‌دهند هشدار داد و گفت: افرادی که خانه‌های خالی، دامداری‌های بلااستفاده یا سوله‌های متروکه خود را اجاره می‌دهند، در صورت استفاده از ملک برای استخراج غیرمجاز رمزارز، حتی اگر از فعالیت غیرقانونی ماینرهابی اطلاع باشند، در قبال خسارات وارده مسئول بوده و امکان توقیف املاک و پیگرد قانونی وجود دارد.

مهندس صدیقی هرگونه همکاری مستقیم یا غیرمستقیم با استخراج غیرقانونی رمزارز را مصادق ترک فعل، تخریب اموال عمومی و فرار مالیاتی

آگهی دعوت سهامداران شرکت تولید مواد دفع آفات نباتی جنوب شرق سهامی خاص ثبت شده به شماره ۱۹۱۵ و شناسه ملی ۱۰۶۳۰۱۰۰۸۳۰ جهت تشکیل مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده

بدینوسیله از کلیه سهامداران شرکت دعوت می‌شود تا در جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده که در ساعت ۱۰ صبح مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۲۵ در آدرس کیلومتر ۷ اتوبان زرد شرکت کود شیمیایی تمودان کدپستی ۷۶۳۹۳۲۱۹۰۱ تلفن ۳۴-۳۲۷۵۰۹۸۰ تشکیل می‌گردد حضور بهمراه رسانند.

دستور جلسه:

۱- انتخاب بازرسین

۲- تصویب تراز و حساب سود و زیان سالانه و تعیین پاداش هیات مدیره و بازرسین.

هیات مدیره شرکت

سر مقاله

سراب سوزان یارانه آب

نیمور رحمانی/ عضو هیات‌علمی دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران

● سرزمینمان روزهای سختی را پشت سر می‌گذارد و بخش اصلی این سختی پیامد نوع نگاه به تخصیص منابع طی یک دوره طولانی است. در حالی که سیاست‌یون به دنبال آن هستند تا از هر دشواری اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، قربانی خود را تخریب کنند و آینده‌ای برای خود دست و پا کنند؛ پدیده‌ای که از زمان هابیل و قابیل برقرار بوده و برقرار خواهد بود. ضرورت دارد اصحاب علم اقتصادی علاقه به جنگ و دعوی سیاسی به تبیین مسائل اقتصادی با عینک علم اقتصاد بپردازند و یادآوری کنند که چگونه مشکلات انباشته‌شده و تبدیل به چالش و ابرچالش و سوپر ابرچالش و از این قبیل اسامی شده‌اند و چگونه باید نوع نگاه به تخصیص منابع تغییر کند تا فقط بخشی از کژی‌های اقتصاد کاسته شود و ادامه حیات در این سرزمین رامنکن سازد.

موضوعی که در حال حاضر بقیه‌ما را چسبیده، بحران آب است و بحران آب از بی‌شمار بحران‌هایی است که نوع نگاه ما به تخصیص منابع به بار آورده است. اما بگذارید دست‌نمندی شده به تبیین مشکل بپردازیم و تصویری واقع‌بینانه از علت ایجاد مشکل و عوارض حل مشکل ارائه کنیم.

یکم اینکه ایران سرزمینی خشک است و مشکل کمبود آب تاریخی طولانی دارد، آن هم زمانی که جمعیت ایران بسیار قابل بوده تا چه برسد به وضعیت کنونی که احتمالا جمعیت ایران بسیار سریع‌تر از آنچه مسیر طبیعی و پایدار توسعه حکم می‌کرده، رشد کرده است. لذا، نفس افزایش شدید جمعیت در شرایطی که به بزرگ‌ترین محدودیت منابع یعنی محدودیت آب توجه نشده است، حتما باید مشکلات کنونی را به بار می‌آورد. در عین حال، ایران با دوره‌هایی از خشکسالی در گذشته نیز روبرو بوده است که متأسفانه فقدان داده‌های کافی اجازه مقایسه شرایط کنونی با آن دوره‌های خشکسالی را نمی‌دهد. حداقل از پیش‌بینیان مثال‌هایی از خشکسالی بسیار شدید منجر به خشک شدن برخی چشمه‌های دائمی ذکر شده است که مشابه آن را در نیم‌قرن اخیر شاهد نبوده‌ایم. لذا، حتی نمی‌توان با قاطعیت ادعا کرد که خشکسالی بدتر از شرایط کنونی در گذشته رخ نداده است. همان‌طور که اشاره شد، جمعیت بسیار اندک سرزمین مادر گذشته مانع پررنگ بودن عوارض آن خشکسالی‌ها نسبت به شرایط کنونی شده است. آنچه مهم است این است که خشکی سرزمین و بروز خشکسالی‌های مکرر پدیده‌ای تازه نیست و البته هیچ دولت و هیچ نظام سیاست‌گذاری را نمی‌توان ثابت آن سرزنش کرد. آنچه قابل سرزنش است عدم توجه به واقعیت آشکار کمبود آب در سیاست‌گذاری و تخصیص منابع توسط دولت‌ها بوده است.

دوم اینکه مشکل کمبود و اکنون بحران آب موضوعی نیست که یک دولت یا یک وزیر خاص را به‌عنوان مقصر آن معرفی کرد، بلکه مشکل شیوه تخصیص منابع منجر به این بحران امری طولانی است و همه دولت‌ها، حداقل از شروع دهه ۱۳۵۰، در شکل دادن آن نقش داشته‌اند و دولت‌ها و مجلس‌های متعدد به یک اندازه در ایجاد آن نقش داشته‌اند. مشکل بزرگ‌تر آن است که دولت‌ها پشت سر هم نه‌تنها در تصحیح مسیر انحرافات کوچک اولیه در تخصیص منابع منجر به بحران آب تلاشی نکرده‌اند، بلکه همان مسیر را با قوت بیشتر ادامه داده‌اند. طبیعی است که آنچه در گذشته با اندکی تلاش قابل اصلاح بوده، اکنون با دشواری فراوان قابل حل نباشد. اگر اساسا قابل حل نباشد. سوم اینکه حتی این احتمال اندک را نادیده نمی‌گیریم که طرف‌های تخصص ایران به یک تکنولوژی مسلط باشند که اولاً از میزان متوسط بارندگی ایران کاسته باشند و ثانیاً میزان تبخیر را در ایران افزایش داده باشد (البته فرض محال، محال نیست). اما حتی اگر این احتمال ناچیز در واقعیت رخ داده باشد، نافی آن نخواهد بود که شیوه تخصیص منابع نقش اصلی را در ایجاد بحران آب داشته‌ودر آن صورت، حل اساسی موضوع هم‌نیازمند تغییر شیوه تخصیص منابع است.

چهارم اینکه در یک تحلیل واقع‌بینانه و بدون اینکه تعلق به دولت کنونی داشته باشیم، باز قتل‌روی کار آمدن دولت کنونی نفی برده نباشد، باید بپذیریم که دولت کنونی نه در ایجاد این مشکل نقش پررنگی داشته است و نه امکان چندان برای حل این مشکل پیش‌رودارد. در عین حال مشکلات مرتبط با جنگ نیز امکانات پیش‌روی دولت را محدودتر می‌ساخته است.

پنجم اینکه وضعیت کنونی به زبان علمای نظریه بازی نوعی تعادل نش ناپهینه است که خارج شدن از این تعادل نیاز به یک شبهه معجزه دارد. حل بحران آب نیازمند آن است که در الگوی مصرف آب تغییر اساسی صورت گیرد و این تغییر مستلزم آن است که کل جامعه با بخشی از جامعه هزینه این تغییر الگوی مصرف را متحمل شوند. مثلاً مصرف کنندگان محصولات کشاورزی را با قیمت بالاتر خریداری کنند یا از سود اندک کشاورزان کاسته شود.

اما این شیوه تخصیص منابع که به‌عنوان منظم‌رینف اول شکل دادن بحران آب به آن اشاره داریم، چیست که اکنون به تنها تبدیل به یک معضل اجتماعی و امنیتی شده، بلکه تبدیل به یک مانع بزرگ اقتصاد کلان، در دست‌یابی به رشد و توسعه اقتصادی هم شده است. خلاصه کلام آن است که نوع نگاه ما به توسعه، تولید، رشد اقتصادی و رفاه سبب شده است طی چندین دهه سربلای از ایجاد رفاه مبتنی بر دادن یارانه آب ترسیم کرده‌ایم (در همراهی با سایر یارانه‌ها) حال که طی طریق کرده‌ایم و به محل سراب رسیده‌ایم. جز تشنگی در بیابانی سوزان چیزی اطراف خود نمی‌بینیم. در خشک‌ترین مناطق ایران هندولونه، یونجه، خیار و مثال‌های طی دهها کشت می‌شده است. دلیل اصلی اینکه یک کشاورز به تولید این محصولات ابر می‌پرداخته است، آن نیست که قدر آب را نداند یا بی‌استعداد باشد و یک فعالیت فاقد بازدهی مناسب را انجام دهد. ای که از سدها و رودخانه‌ها و به تدریج از اعماق زمین برداشت می‌کرده، برای او از آن تمام می‌شده و لذا یکی از مهم‌ترین نهادهای تولید را به رزقی بسیار پایین‌تر از ارزش اقتصادی آن تامین می‌کرده است (این معنایی جز دادن نوعی یارانه سه‌سام‌آور نداشته است) و طبق دیدی‌ترین قانون علم اقتصادی یعنی قانون تقاضا، پایین نگه داشتن قیمت آب تمایل به مصرف و برداشت آب توسط او و امثال او را شدت می‌بخشیده است.

مثال دیگری بزینم، در دل کویر، صنعتی آب ترسیس می‌شود و از استوار پایداری تاریخی ایران در مقابل هجوم‌های خارجی، یعنی زاگرس، آب اصدھا کیلومتر منتقل می‌کنند تا آن صنعت با بگردد و تولید به ظاهر سودآور داشته باشد. اما آن صنعت فقط به این دلیل به ظاهر سودآور بوده است که آب ارزان (و سایر یارانه‌ها) را دریافت می‌کرده و تامین آب با قیمتی بسیار پایین‌تر از ارزش اقتصادی آن سبب سودآور نشان دادن آن صنعت می‌شده است. این گونه هم صاحبان آن صنعت خوشحال بوده‌اند که سود کرده‌اند، هم نمایندگان آن مناطق خوشحال بوده‌اند که اسباب اجرای پروژه صنعتی در حوزه انتخابیه خود شده‌اند و هم متولیان بخش صنعت خوشحال بوده‌اند که نشان دهند از رشد افزوده و اشتغال بخش صنعت رشد کرده است. اما این سرمستی صنعتی فقط به آن دلیل رخ داده است که آب ارزان و همراه یارانه (در کنار سایر یارانه‌ها) از قبیل یارانه وام ارزان بانکی و امثالهم) مصرف می‌شده است، غافل از آنکه آن سرمستی چندصباحی بیش دوام نخواهد آورد و روزی، درس تلخ روز اول آموزش علم اقتصاد را به ما یادآوری خواهد کرد.

سخن آخر اینکه به‌عنوان یک واقعیت تلخ باید بپذیریم که تحت هیچ شرایطی در دوره حیات هم سن و سال‌های بنده مشکل آب نه‌تنها حل نمی‌شود، بلکه به‌طور محسوس هم بهتر نمی‌شود، همان‌طور که بسیاری از مشکلات دیگر اقتصادی چنین وضعیتی دارد. اما طبق آنچه قاعده طلایی نام گرفته است، مافقط می‌توانیم هزینه‌های این تغییر مسیر را متحمل شویم تا نوه‌های ما بخشی از زندگی خود را با دشواری آبی کمتری سپری کنند. اگر صاحب‌نظری از جمله در حوزه اقتصاد و همچنین اصحاب سیاست ادعا کند که روش‌های ساده و کم‌هزینه برای حل بحران آب به‌ویژه در کوتاه‌مدت دارد، قطعاً نباید حرف او را جدی گرفت.